

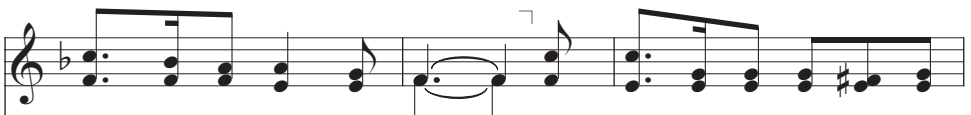
Bestemt ♩. = 48-58

1. Kan hen - de det er på fjel - lets sti, kan hen - de på storm - fullt
 2. Kan hen - de det nå er kjær - lig' ord som Je - sus vil jeg skal
 3. Det fin - nes sik - kert et rin - ge sted på den - ne vår vi - de

hav, kan hen - de det er i strid og kav min
 si, kan hen - de det er på syn - dens sti en
 jord hvor jeg kan vir - ke mens her jeg bor, for

Gud vil ha bruk for meg. Men om han meg kal - ler med
 van - drer jeg hjelp bør gi. Min Frel - ser, vær du da min
 Je - sus, min Frel - ser stor. Jeg sto - ler på deg som barm-

kjær - lig røst til by el - ler u - kjent grend, jeg
 sik - re los, for mørk er min van - drings - vei. Min
 hjer - tig er, du e - vi - ge Frel - ser god. Din

sva - rer: O Gud, med din hånd og trøst går jeg hvor du le - der meg
røst skal for - kyn - ne ditt frel - sen - de ord og si alt du øn - sker av
vil - je da skj e hvor i ver - den jeg er, å, måt - te jeg væ - re deg

hen.
meg. Jeg går hvor du sen - der meg hen, o Gud, o - ver
tro!

sjell, o - ver slet - ter og hav, for - kyn - ner hvert ord og hvert

sann - hets - bud. Jeg væ - re deg vil til be - hag.

Tekst: Mary Brown, 1856-1918
Musikk: Carrie E. Rounsefell, 1861-1930

1. Nephi 3:7
Lære og pakter 4:2